

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. II. De distinctione, ac distributione Dignitatum Ecclesiasticarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

Christo acceptam referri debere, qui ait Matt. 28. *Data est mihi omnis potestas in Cælo, & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes;* & Joan. 20. *Sicut misit me Pater & ego mitto vos, accipite Spiritum Sanctum, &c.* De proxima verò Jurisdictionis causa non ita constat. Summum quidem Pontificem à Deo ipso suam jurisdictionem habere, non autem ab Ecclesia, soli Hæretici negant, quamvis ejus exercitium, seu usum Ecclesiæ dispositioni nonnulli Catholici, quos secuti sunt nuper Illustrissimi Antistites Gallicani, subesse contendant. De iis è contra, qui jurisdictione tantum delegatâ præditi sunt, vulgata Theologorum, & Jurisperitorum doctrina est, eos à suis delegantibus potestatem mutuari. Difficultas igitur tantum est de jurisdictione ordinaria cæterorum Prælatorum, utrum à Deo sit immediatè; an autem ab eo, qui Titulum, Beneficium, seu Dignitatem, cui annexa est, confert.

C A P U T I I.

De distinctione, ac distributione Dignitatum Ecclesiasticarum.

1. **A** Scensus in Cælum Christus prædicare, baptizare, & docere per universum mundum omnibus Apostolis præcepit his verbis Matt. ult. *Data est mihi omnis potestas in Cælo, & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti, docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis.* Verum quamvis quilibet Apostolus posset in qualibet mundi parte ea omnia efficere: tamen ex communi consensu, & ex Sancti Spiritus instinctu dividerunt sibi orbis terrarum Provincias, ac in quam quisque profecturus esset, decreverunt, ut sic ordo servaretur, & facilius adimpleretur Psalmistæ vaticinium. *In omnem terram exivit sinus eorum, & in fines orbis terra verba eorum Psal. 18.*
2. Joannes Gersonius ita factam suspicatur inter ipsos etiam Apostolos divisionem, ut non posset quilibet in quemlibet Provinciâ suâ potestate, sed tantum in assignatam sibi quisque Provinciam, ut jam tunc Monarchicum regimen exerceret.

Et fortè, inquit Gerfonius de potestate Ecclesiastica confid. q. quoad usum, vel exercitium potestatis Ecclesiasticae sic evenit ipsis etiam Apostolis, & Discipulis, quod post immediatam concessionem utriusque scilicet potestatis, & usus, factam à Christo, postmodum crescente numero fidelium, fuit ad tollendum schisma, & ad exemplar dandum Posteris. Limitatio facta talis potestatis quoad usum, & hoc per Petrum summum Pontificem de consensu totius Ecclesiae primitivae, vel generalis Concilii, ut non quilibet possit in quemlibet uti potestate sua, attentà Christi ordinatione primaria, quae videt Ecclesiam suam regi principaliter SVB VNO, ET AB VNO MONARCHA, sicut est una fides, unum Baptisma, & una Ecclesia unitate capituli tam primarii, quam Vicarii, quoniam iste est optimus Principatus perfectus in spiritualibus ad conservationem unitatis fidei, ad quam obligantur omnes. Non tamen adeò scrupulosè observata videtur ab ipsis Apostolis illa Provinciarum distinctio, ut si qua sese offerret occasio, non susciperetur ab uno cura illorum, qui videbantur ad alterum pertinere, dummodò nulla hinc oriretur perturbatio. Itaque Paulus postmodum convertendis praecipuè Gentibus destinatus, circa Judaeos plurimum laboravit, similiter & Petrus, qui Judaeorum peculiarem sibi curam assumpsit, praedicavit etiam Gentibus, atque apud eas Primatus sui cathedram constituit.

3. Quoniam autem Apostolis nec ubique aesse, nec semper vivere datum fuerat, necesse fuit, ut potestatem suam cum aliis communicarent, qui Apostolica munia, defunctis illis, aut absentibus, obirent: *hujus rei gratia*, inquit Paulus ad Tit. 1. *Reliqui te Crete ut ea quae defunt corrigas, & constituas per Civitates Presbyteros, sicut & ego disposui tibi.* Sed quae in Apostolis plenissima, & unita fuit, inter alios est divisa pro Apostolorum arbitrio, à quibus alii uni tantum Civitati praepositi sunt, alii pluribus: alii plebi tantum, alii etiam Pastoribus; unde orta creditur Patriarcharum, Exarchorum, Primatum, Metropolitanorum, & Episcoporum varietas: Quae eò pertinet; ut ordinatè cuncta in Ecclesia gerantur, quemadmodum de divisione inter Apostolos ipsos facta notavit Gerfonius.

4. Limitatam ab Apostolis Episcoporum Jurisdictionem fuisse, colligunt ex illis B. Pauli ad Titum verbis, S. Joannes Chrysostronus, ejusque interpretationum sectator Theophylactus;

latus; ista sunt S. Chrysoctomi verba Homil. 2. in Epist. ad Titum; Et constitueres, inquit, per Civitates Presbyteros. Episcopus hic intelligi vult, quemadmodum alias sapius diximus: Ut ego tibi constitui, siquis est sine crimine. Per civitates, inquit. Neque enim profecto volebat Instalam totam uni viro permitti; SED VNICVIQVE PROPRIAM CVRAM, AC SOLICITVDINEM INDICI.

5. Mirabilem illum variorum graduum Ecclesiasticorum ordinem elegantissimè describit S. Leo Epist. 84. cap. ult. Epist. Dignitas sit communis, non est tamen ordo generalis: quoniam, & inter Beatissimos Apostolos in similitudine honoris fuit quadam discretio potestatis, & cum omnium par esset electio, uni tamen datum est, ut ceteris praeemineret, de qua forma Episcoporum orta est distinctio, & magna ordinatione provisum est, ne omnes sibi omnia vindicarent, sed essent in singulis Provinciis singuli, quorum inter fratres haberetur prima sententia: Et rursus quidam in maioribus urbibus constituti sollicitudinem susceperent amplioem, per quos ADVNAM PETRI SEDEM VNIVERSALIS ECCLESIAE CVRA CONFLVERET, & nihil usquam à suo capite disideret.

6. Epistola verò 89. docet non solum Ecclesiae curam per varios gradus ad B. Petrum tanquam ad Caput reduci: sed & ab illo capite per Dei dona in omne corpus Ecclesiae manare; hujus, inquit, muneris Sacramentum ita Deus ad omnium Apostolorum officium pertinere voluit, ut IN BEATISSIMO PETRO APOSTOLO RVM OMNIUM SVMMO PRINCIPALITER COLLOCARIT: & ab ipso quasi quodam capite, dona sua velit in corpus omne manare: ut exortem se mysterii intelligeret esse Divini, qui ausus fuisset à Petri soliditate recedere. Locum hunc clarè interpretatus videtur Mauclerus 2. p. lib. 2. cap. 15. S. Petrus à Christo Domino tanquam Vicarius ejus, ac princeps totius Ecclesiastici cœtus, & orbis solus potestatis juridicae claves accepit, ut in persona totius Ecclesiae, idest omnium Pastorum, & Prælatorum Ecclesiasticorum, ut quicquid jurisdictionis Ecclesiastica à quocumque Pastore exerceretur, id totum S. Petro Supremo Ecclesiae Principi, ac visibili capiti acceptum referretur, ab ejusque autoritate in totum corpus Christi Domini, quod est Ecclesia, visibile diffunderetur. Vide S. Bonaventuram cap. 12. referendum.

7. Non exstant quidem antiqua monumenta, quibus doceamur quonam tempore, aut quonam modo fuerit facta prima distributio Dioceseon, ac Provinciarum Operariis Evangelicis, qui convertendis ad fidem, aut jam conversis plebi-

480 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
bus præfecti sunt. Ordinem tamen à B. Petro observatum
cum fuisse, quem secuti sunt ejus Successores, vel illi simili-
mum prudens quisque sibi facile suadebit. Eximium ejus exstat
exemplum in lib. 12. epist. 15. S. Gregorii Magni, qui col-
lapsam in Anglia Religionem, cum per S. Augustinum illuc
missum restituisset, regendi Populi fidelis formam præscrip-
sit, & varia officia instituens, unicuique suam contulit au-
toritatem, ut scilicet S. Augustinus cæteris omnibus præset;
Archiepiscopus Londoniensis duodecim sub se haberet Epif-
copos; Episcopus Eboracensis totidem, si modò tum ab illa ci-
vitate, tum à circumvicinis fides susceperetur, ac numerum
illum Prælatorum, numerus fidelium exigeret. Nec præsentem
tantum necessitati occurrit, sed & futurum regimen disposuit,
puta Londoniensem Archiepiscopum à Synodo propria con-
secrandum, Eboracensem Londoniensi non cessurum, sed
priorem fore qui prius fuisset ordinatus; communi utrius-
que consilio generalia illius Christianitatis negotia gerenda.
Ut autem nunquam non meminissent à quo fonte profluxisset
illorum autoritas, voluit, ut uterque à Sede Apostolica
pallium acciperet.

8. Aliud habetur exemplum in Capitulari Gregorii II. art.
3. ubi Martiniano Episcopo, Georgio Presbytero, &c. in
Bavariam missis ita præcipit; *Ut consideratis locorum spatii, juxta
vehementem uniuscujusque Ducis Episcopia dispenati, & subjacentia singu-
lis Sedibus terminetis. Et si tres, aut quatuor vel majoris numeri vise fuerint
constituta Sedes, reservato præcipua Sedis loco pro Archiepiscopo residente,
adhibito trium Episcoporum conventu, probabile fide, ac boni testimonii, &
eruditos sana doctrina viros ordinetis Antistes EX AVTORITATE B. PE-
TRI APOSTOLI, & in subsequenti vigoris tradita dispensatione locis eis
traditis collocantes.*